

[Socialministeren]

melige i forhold til de hensigter, der har været. Og som det fremgår af dagsordenen, vil regeringen tage skridt til at få det ændret.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg håber ikke, at det var mine udtalelser og mit eksempel, socialministeren hentydede til som rygter. Det er ikke rygter, det er konkret viden.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til socialministeren, om hun, nu da hun ikke vil ændre cirkulæret, men gerne vil udsende en meddelelse til kommunerne, samtidig vil tage initiativ til, at socialudvalget får kendskab til de interne retningslinjer, et udsnit af kommunerne i dag administrerer loven efter, og hvor jeg i hvert tilfælde ved, at en række kommuner har disse interne cirkulærer.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har for nogen tid siden aftalt med formanden for sammenslutningen af sociale udvalg, rådmand Jens Arbjerg Pedersen i Århus, at første fase i dette problem er en diskussion af, hvordan vi mest hensigtsmæssigt griber det an. Vi synes ikke, at cirkulæret burde være så svært at forstå, som det tydeligvis har været – eller man kan sige, at kommuner har administreret anderledes, end vi havde forestillet os, at de ville gøre. Derfor har vi fundet, at vi burde optage en direkte kontakt med kommunernes repræsentant om dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg vil ganske kort sige, at det, der står i sidste del af den foreslåede dagsorden, understreger, at de, der foreslår det, erkender, at der er problemer med administrationen af denne ordning. Heri ligger en erkendelse af, at der er et problem med administrationen.

Det, vi andre peger på med vores dagsorden, er, at de problemer vil der hele tiden være, så længe man kører på et skøn. Først den dag, man enten afskaffer paragraffen, hvad vi har foreslået at man gør, og gør det til en ret eller laver nogle nærmere, nogle præcise indtægtsgrænser, som kommunerne kan administrere efter, er problemet løst. Det er sådan set lidt inkonsekvent i dagsordenen,

at man i sidste halvdel erkender, at der er et problem ved at administrere et skøn, og i første halvdel understreger, at det skal være et skøn.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Det er med hensyn til kommunernes skøn. Der vil jeg nok sige, at med alle de ekstra byrder, man lægger på kommunerne, når man ændrer i arbejdsløshedslovgivningen, og med den store arbejdsløshed, vi har, og med de mange udgifter, man har i kommunerne, så vil der også blive et mere restriktivt skøn på det her område, netop § 48. Jeg ville meget henstille, at man fra regeringens side går ind for det dagsordensforslag, som kom først på dagen, og som vi var med i, om, at man går tilbage til den gamle ordning. Så er der nemlig ingen tvivl om, hvordan kommunerne skal fortolke de her ting. Så er det en ret, disse forældre har, når de har et handicappet barn hjemme. Det er billigere for samfundet, for hvis man endelig skal se på, hvad en døgninstitutionsplads for et handicappet barn koster, så vil man se, at vi kommer op i størrelsesordenen 160.000–170.000 kr. om året, så det er småpenge, vi snakker om her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen til mødet i morgen, fredag den 6. februar 1981.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ikrafttræden for Grønland af lov om sindssyge personers hospitalsophold.

(Lovforslag nr. L 123. Fremsat 20/1 81.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helmar Sørensen (S):

Lovforslaget har til hensigt at ligestille psykiatriske patienter i Grønland med psykiatriske patienter i det sydlige Danmark.